

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci proti obvinenému **P. M.**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 3 T 47/04, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. júla 2008 v Bratislave, prerokoval dovolanie obvineného, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, z 31. októbra 2006, sp. zn. 3 To 90/06 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. M. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, z 9. mája 2006, sp. zn. 3 T 47/04 bol obvinený P. M. uznaný za vinného z trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

V presne nezistenom čase od začiatku roku 2001 do januára 2004 v B. na ul. J. P. č. X. v byte, v ktorom žil so svojou manželkou a deťmi, vediac o veku svojej maloletej dcéry P. M., nar. X., trvale bytom B., J. P. č. X., opakovane takmer denne svoju maloletú dcéru chytal za prsia a pohlavné orgány a to tak, že využíval moment, keď sa kúpala alebo prezliekala, pristúpil k nej a siahal jej rukami do rozkroku, hladkal jej stehná z vnútornej i vonkajšej strany, chytal ju za prsia a za zadok, čo smerovalo k jeho sexuálnemu vzrušeniu.

Za to mu bol podľa § 242 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, s podmiennečným odkladom jeho výkonu podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. októbra 2006, sp. zn. 3 To 90/06, podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, odvolanie obvineného P. M. ako aj okresného prokurátora zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie obvinený P. M.. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že oproti tvrdeniam poškodenej v prospech obvineného svedčí celý rad vykonaných dôkazov, predovšetkým znaleckých posudkov. Poškodená trpela v čase skutku vážnou duševnou poruchou, tzv. hraničnou osobnosťou, preto jej výpovede nemožno považovať za vierohodné. Súd tiež nevzal zodpovedajúcim spôsobom do úvahy ako dôkaz denník poškodenej, ktorý neobsahuje žiadne údaje o trestnej činnosti obvineného. Vykonaným dokazovaním nebolo bez pochybností preukázané, že sa obvinený dopustil žalovanej trestnej činnosti, naopak, je dôvodné podozrenie na účelové konanie zo strany poškodenej odstrániť prísneho otca. Okrem toho krajský súd prihliadol pri rozhodovaní na určité skutočnosti ohľadne života a legálnosti činnosti tzv. „jehovistov“, pričom v tomto smere nemal preštudovanú žiadnu literatúru a vychádzal z mylného predpokladu o nepovolenej činnosti tejto nábožneskej sekty. V postupe súdov obvinený vidí naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. a domáhal sa zrušenia oboch rozhodnutí súdov.

Prokurátorka okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že výhrady obvineného spočívajú v odlišnom hodnotení vykonaných dôkazov súdmi. Psychický stav poškodenej bol predmetom znaleckého dokazovania a ak trpela určitými problémami, bolo to v dôsledku trestnej činnosti obvineného. Obvinený v dovolaní neuviedol žiadne okolnosti, ktoré by napĺňali niektorý z ním uvádzaných dovolacích dôvodov, preto prokurátorka navrhla dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal dôvody podaného dovolania ako aj konanie súdov a zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že rozhodnutie okresného ani krajského súdu nie je založené na úvahách (aj keď možno nadbytočných a nesprávnych) o spôsobe sexuálnej výchovy v rodinách príslušníkov Svedkov Jehovových. Žiadne praktiky v tomto smere v akejkoľvek náboženskej sekte alebo inej pospolitosti nemôžu byť v rozpore so zákonným stavom v spoločnosti. Tento dovolací dôvod nie je preto v prejednávanej veci naplnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Zo znenia vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že skutkový stav tak, ako ho zistili súdy prvého a druhého stupňa je pre dovolací súd záväzný a nič na tom nemôže meniť skutočnosť, že obvinený má iný pohľad na vykonané dôkazy a ich hodnotenie. V tomto ustanovení je vyjadrený princíp dvojinstančného konania pred súdmi v trestnom konaní.

Skutkový stav tak, ako ho ustálili súdy bol správne právne kvalifikovaný, a preto nie je naplnený ani tento dovolací dôvod.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného P. M. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol bez preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 30. júla 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: